

Reactie van De Nederlandse Veiligheidsbranche op internetconsultatie wet minimumbeloning zelfstandigen

Op 28 oktober 2019 heeft het kabinet de "Wet minimumbeloning zelfstandigen en zelfstandigenverklaring" voor consultatie gepubliceerd.

De huidige wetgeving knelt in de visie van het kabinet voor zzp'ers en hun opdrachtgevers. Daarom zijn in het regeerakkoord maatregelen aangekondigd om deze partijen meer zekerheid te geven over de kwalificatie van hun arbeidsrelatie én om schijnzelfstandigheid aan de onderkant van de arbeidsmarkt te voorkomen.

Daarom doet de regering een voorstel voor twee maatregelen:

1. Minimumtarief van €16,-
2. Zelfstandigenverklaring.

1. Werkelijke probleem zit in de arbeidsmarkt waarvoor deze wet geen oplossing biedt

Volgens de Nederlandse Veiligheidsbranche biedt deze nieuwe wet geen oplossing voor de uitdagingen waar de arbeidsmarkt in Nederland anno 2020 voor staat. De afgelopen jaren en per 1 januari aanstaande zijn wetten ingevoerd die slechts regelgeving bieden voor een deel van de problematiek op de arbeidsmarkt zonder een integrale visie, waarbij de problemen zich elke keer lijken te verplaatsen naar een ander punt (waterbedeffect). Dat was al zo bij de invoering van de Wet Werk en Zekerheid (WWZ) die beoogde flexibele arbeid minder flexibel te maken en het vaste arbeidscontract vaster. De Wet Arbeidsmarkt in Balans (WAB) doet daar nog een schep bovenop door nog eens tot een verdere beperking van de noodzakelijke flexibele inzet van arbeidskrachten te komen en daarmee samenhangende forse stijging van de factor arbeid. De factor arbeid behelst 80-90% van de kostprijs van de omzet in de beveiliging in Nederland. Met name voor het onderdeel evenementen- en horecabeveiliging zorgen deze wetten er voor dat de ruimte om bedrijfseconomisch verantwoord te ondernemen wordt beperkt. Evenementen en Horecabeveiliging is een tak van beveiliging die, vanwege de aard en karakter van het werk, niet zonder een zeer flexibele inzet van beveiligers kan functioneren. De dienstverlening die opdrachtgevers in de evenementen en horecabranche vragen kenmerkt zich in hoge mate door kortstondige pieken (een evenement duurt meestal hooguit enkele dagen) in beperkte delen van het jaar (van april tot september en rond de feestdagen in december). Maar ook binnen de reguliere beveiliging is hoge mate van flexibiliteit nodig. De Nederlandse Veiligheidsbranche pleit er dan ook voor integraal naar de toekomst van de arbeidsmarkt te kijken en, in concreto de adviezen van de commissie Borstlap af te wachten. We hebben goede hoop dat deze commissie met een bruikbaar advies komt voor een integrale aanpak van alle vormen waarin werk kan worden georganiseerd waaronder werk als zelfstandige.

2. Wetgeving rond zzp past niet bij WPBR

De Nederlandse Veiligheidsbranche is van mening dat de huidige wet- en regelgeving rond zzp-ers op gespannen voet staat met de Wet op de particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus (WPBR). De WPBR verplicht beveiligingsbedrijven om zelf een ND-vergunning te hebben (af te geven door Dienst Justis) en bij de inzet van werkenden (in loondienst of als zelfstandige) om een beveiligingspas/vergunning op naam aan te vragen. Daarmee is "vrije vervanging" feitelijk niet mogelijk. Ook zal een beveiligers als gevolg van de kenmerken van de

WPBR en de aard van de werkzaamheden in de praktijk vrijwel altijd "onder gezag" werken. Naar de letter van de WPBR-regelgeving is inzet van zzp-ers in de beveiliging dan ook nauwelijks mogelijk. Toch zien wij in onze branche in toenemende mate ND-vergunningen afgegeven worden aan zelfstandigen. In de branche, alsook door de toezichthouder op de WPBR, de politie, wordt deze ontwikkeling gezien als een negatieve invloed op de kwaliteit van beveiligingsdienstverlening en de veiligheid. In het wetsvoorstel is niet gekeken naar dit soort sector-specifieke knelpunten.

3. Minimumtarief niet standaard maar sectoraal

Het Kabinet introduceert een minimumtarief van EUR 16,-. De Nederlandse Veiligheidsbranche vreest dat in sectoren waarin de arbeid meer aan de onderkant van de arbeidsmarkt is geconcentreerd, waarin de concurrentie hevig is en waar de kostprijs van de omzet voor het grootste deel bestaat uit loonkosten, een dergelijk tarief de norm wordt voor opdrachtgevers. Onze vrees is dat opdrachtgevers ook voor inzet van arbeid door beveiligers in loondienst van werkgevers zullen eisen tegen een dergelijk tarief dienstverlening te bieden. De race naar de bodem is dan echt ingezet. Als er al een minimum tarief zou moeten gelden dan opteert de Nederlandse Veiligheidsbranche voor een systeem dat in de architecten cao is ingevoerd namelijk een tarief van 150% van het salaris van een vergelijkbare werknemer (in ons geval beveiligiger) in loondienst. Op die manier wordt concurrentie op arbeidsvoorwaarden voorkomen.

4. Zorg over handhaafbaarheid

De Nederlandse Veiligheidsbranche vindt tot slot het voorgestelde systeem erg complex. In zijn algemeenheid maar zeker in een sector waarin (oneerlijke) concurrentie op arbeidsvoorwaarden (zoals de inzet van zzp-ers in de branche aan den lijve wordt ervaren) aan de orde van de dag is. Deze complexiteit betekent dat de handhaafbaarheid waaraan wij zeer hechten in onze branche, in het geding komt. Dit gevoegd bij het feit dat de huidige Wet DBA nu al niet of nauwelijks gehandhaafd wordt. Dat ondergraaft de geloofwaardigheid van wet- en regelgeving.

Wij zijn graag bereid u onze visie nader toe te lichten.

mr. G.A. van der Steur

Voorzitter